

Arrest

nr. 294 567 van 22 september 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 9 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 27 juni 2023.

Gelet op de beschikking van 12 juli 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juli 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker, die verklaart van Palestijnse afkomst te zijn uit Gaza, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)” van 27 oktober 2022 waarbij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) zijn huidige tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaart op grond van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde het CGVS zijn verzoek niet-ontvankelijk omdat hij een internationale beschermingsstatus in een andere EU-lidstaat, met name Griekenland, heeft gekregen en hij niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die hem in Griekenland verleend werd ontoereikend zou zijn noch dat hij een gegronde vrees in vluchtelingrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) heeft verzoekers beroep tegen deze beslissing verworpen bij arrest nr. 270 875 van 4 april 2022.

Op 21 juni 2022 diende verzoeker huidig tweede verzoek om internationale bescherming in. Hij gaf uitdrukkelijk aan geen nieuwe elementen te hebben. Verzoeker herhaalde zijn verklaringen uit zijn eerste verzoek. Tevens verklaarde verzoeker dat hij op 28 maart 2022 trouwde met een erkend vluchteling waarmee hij samenwoont in Antwerpen. Verzoeker legde in het kader van huidig verzoek geen documenten neer.

3. De kernvraag is of de door verzoeker in het kader van zijn huidig vierde verzoek om internationale bescherming bijgebrachte elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

4. De Raad herinnert eraan dat verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus heeft gekregen in Griekenland en dat in casu wordt vermoed dat hij geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. Er liggen geen elementen voor waaruit kan blijken dat verzoeker niet langer internationale bescherming zou genieten in Griekenland.

Uit de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) blijkt dat de verleende beschermingsstatus onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd (cf. de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de richtlijn 2011/95/EU). De bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale beschermingsstatus in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° berust bij het CGVS, doch eens hieraan is voldaan, komt het aan de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Het komt aldus aan verzoeker zelf en niet aan het CGVS toe om het bewijs te leveren dat hij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet. Verzoeker blijft hier echter in gebreke.

5. Waar een vorig verzoek werd afgewezen omdat een andere EU-lidstaat, in casu Griekenland, reeds een internationale beschermingsstatus heeft verleend, moeten de nieuwe elementen of feiten, gelet op wat voorafgaat, aldus verband houden met de situatie van de verzoeker in die lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend en die de verdere toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op verzoekers specifieke omstandigheden verhinderen.

6. Uit de door verzoeker aangehaalde en geciteerde landeninformatie blijkt dat er in Griekenland sprake is van een ernstige en moeilijke situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland.

Deze landeninformatie laat evenwel niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij terugkeer naar dat land a priori een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie en een verdere individuele

beoordeling niet meer nodig is. Het is dus noodzakelijk om het volgend verzoek te beoordelen op basis van de individuele omstandigheden van verzoeker. Het komt daarbij verzoeker toe om in dit verband concrete elementen aan te reiken ter weerlegging van het vermoeden dat hij bij terugkeer naar Griekenland niet zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, gelet op de beschermingsstatus die hem aldaar werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien.

7. Verzoeker brengt in het kader van zijn huidig beschermingsverzoek geen zulke concrete elementen bij.

Het CGVS heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen die verzoeker aanbracht in het kader van zijn huidig volgend beschermingsverzoek, heeft deze afdoende onderzocht alsook zorgvuldig beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt het CGVS op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken.

Verzoeker betwist in zijn verzoekschrift de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal, doch slaagt hij er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld.

Waar verzoeker thans in het verzoekschrift -dat (groten)deels een herneming blijkt van het verzoekschrift in het kader van verzoekers vorig, eerste verzoek ingediend (waarbij hij bijstand van dezelfde raadsman genoot)-, hekelt dat hij niet werd gehoord door de commissaris-generaal en hij voorhoudt dat hij niet de gelegenheid heeft gehad om uitleg te geven over de inhoud van zijn beschermingsverzoek, kan hij in geen geval worden gevolgd. In casu blijkt uit de lezing van het administratief dossier dat de Dienst Vreemdelingenzaken overeenkomstig artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet het huidig tweede volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker heeft geregistreerd en van hem een verklaring heeft afgenomen met betrekking tot de nieuwe elementen. Uit deze verklaringen blijkt dat verzoeker in de gelegenheid gesteld werd nieuwe verklaringen af te leggen (AD, verklaring volgend verzoek d.d. 7 oktober 2022). Deze verklaringen werden vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoeker aan de Dienst Vreemdelingenzaken werd meegedeeld. Hieruit blijkt dat verzoeker wel degelijk werd gehoord en dat hij zijn nieuwe elementen in het kader van zijn huidig tweede volgend verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen. De Raad wijst er op dat de beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort. In het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming is de commissaris-generaal immers niet verplicht om een persoonlijk onderhoud te organiseren, in overeenstemming met artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet. Tijdens het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van zijn huidig verzoek werd aan verzoeker verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van zijn verklaringen aldaar na zou gaan of zijn aanvraag al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht was om verzoeker voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoeker werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van zijn aanvraag reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen. Verzoeker was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. De Raad stelt ten slotte vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift eveneens nalaat om te verduidelijken welke concrete, belangwekkende elementen hij niet heeft kunnen aanreiken en op welke wijze deze elementen een ander licht zouden werpen op de bestreden beslissing.

Waar verzoeker in het verzoekschrift aanhaalt dat hij niet langer over een Griekse verblijfstitel beschikt en de moeilijkheden aankaart voor teruggekeerde statushouders om hun verblijfsvergunning in Griekenland te hernieuwen blijkt uit de stukken van het administratief dossier ("Eurodac Marked Record" en "Eurodac Search Result", stuk 6, 'Landeninformatie') en verzoekers verklaringen op het CGVS (NPO, p. 6), dat verzoeker op 22 juni 2020 in Griekenland internationale bescherming werd toegekend. Dit wordt in het verzoekschrift niet betwist. Tevens verklaarde verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat hij in navolging hiervan een verblijfsvergunning kreeg (NPO, p. 6). Er ligt evenwel geen concreet element voor waaruit blijkt dat verzoeker zijn Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn verstreken. Waar de verblijfstitels blijkens artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn in wezen beperkt in de tijd en verlengbaar zijn (zoals overigens ook in België), is zulks in beginsel niet het geval wat betreft de verleende beschermingsstatus die onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en die slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd (cf. de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn). Verzoeker brengt geen concrete gegevens of verifieerbare

elementen bij die wijzen op een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Aangezien, gelet op het bovenstaande, met reden aangenomen kan worden dat zijn internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is, wijst niets er daarenboven op dat verzoeker niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland.

Verzoeker maakt evenmin aannemelijk dat zijn verblijfsvergunning die verband houdt met zijn status van persoon die internationale bescherming geniet, niet zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen, en dat hij er de hem verleende bescherming evenals de daaraan verbonden rechten niet zou kunnen genieten. Met de verwijzing naar de geciteerde landeninformatie toont verzoeker niet aan dat het voor hem onmogelijk zal zijn om bij terugkeer naar Griekenland de vereiste administratieve stappen te zetten om deze (verblijfs)documenten te verlengen/hernieuwen, een sociale uitkering te genieten of om huisvesting te vinden, desnoods middels de hulp van ngo's, noch dat hij hierdoor, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. In zoverre verzoeker moeilijkheden zou kunnen ondervinden inzake toegang tot leefloon, de arbeidsmarkt en huisvesting in geval van terugkeer naar Griekenland, kan verder niet blijken dat hij de zelfredzaamheid zou ontberen om hieraan het hoofd te bieden. Dit blijkt uit het handelen van verzoeker zowel in Griekenland als in België. Verzoeker is er immers in geslaagd om in Griekenland werk te vinden. Los van het feit dat hij problemen zou gekregen hebben met zijn werkgever blijkt uit zijn verklaringen dat hij gedurende een aantal maanden als olijfolukker heeft gewerkt (NPO, p. 7). Ook verklaarde verzoeker dat hij af en toe oude mensen kon helpen in ruil voor geld (NPO, P. 7).

Verzoeker toont hoe dan ook niet concreet aan en maakt niet aannemelijk dat hij in Griekenland, dit mogelijks met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, geen toegang zou hebben tot of zou kunnen genieten van de nodige sociale bijstand en gezondheidszorg. Zo toch aangenomen zou kunnen worden dat verzoeker de toegang tot de nodige sociale bijstand en gezondheidszorg, ondanks de rechten waarover hij beschikt en die aan zijn internationale beschermingsstatus verbonden zijn dermate bemoeilijkt zou worden of onmogelijk zou worden gemaakt, quod non, dan nog dient verder te worden opgemerkt dat verzoeker geenszins aantoonde dat dit louter zou kunnen worden toegeschreven aan zijn hoedanigheid van begunstigde van internationale bescherming of zijn nationaliteit. Evenmin toont hij, zo zulks al aannemelijk zou zijn, aan dat hij in dit kader zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen afdwingen aan de hand van de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en de Europese regelgeving hem daartoe bieden.

Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Hij toont niet aan dat hij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

8. Waar verzoeker in het verzoekschrift aanvoert dat hij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat verzoeker actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Op geen enkele wijze toont zij aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van teruggrijping van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont hij in concreto aan dat er in zijn geval een reëel risico op refoulement bestaat.

Verzoeker haalt in zijn verzoekschrift nog aan dat hij ondertussen getrouwd is in België en dat zijn partner zwanger is. De Raad wijst hieraangaande op hetgeen werd vastgesteld in het kader van verzoekers eerste verzoek in zijn arrest nr. 270 875 van 4 april 2022: "Waar verzoeker ter terechtzitting nog laat gelden dat hij getrouwd is, dat zijn vrouw in Oekraïne woont en dat hij momenteel voorbereidingen treft om haar in België te ontvangen, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet in concreto wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die bovendien in tegenstrijd is met de verklaringen die hij op 28 mei 2021 bij de Dienst Vreemdelingenzaken aflegde, met name dat zijn partner van Palestijnse nationaliteit is en in Antwerpen verblijft (adm. doss., stuk 7, Verklaring DVZ, p. 8). Hoe dan ook is het voor de voorliggende vraag of verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie en of zijn bescherming aldaar nog actueel en toereikend is, niet relevant of zijn vrouw al dan niet in Oekraïne woont en naar België wil komen." Het gegeven dat verzoekers partner ondertussen zwanger is geworden doet geen afbreuk aan voorgaande vaststelling van de Raad.

9. Gelet op het voorgaande brengt verzoeker geen nieuwe elementen of feiten aan die de verdere toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op zijn specifieke omstandigheden verhinderen, nu hij geen enkel concreet element aanvoert waaruit kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

10. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 27 juli 2023 staat het volgende vermeld:

“De kamervoorzitter (Kvz) nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen. VzP hamert op het feit dat de bescherming in Griekenland geen effectieve bescherming is. Ze stelt geen absolute garantie te hebben dat zij nog geldige verblijfspapieren heeft en merkt op dat we uit verschillende rapporten weten dat het dan bij terugkeer moeilijk is en bij een terugkeer op straat kan belanden. Artikel 3 EVRM wordt geschonden. Advocaat geeft aan dat confrater Geens verwijst naar arrest nr. 291 578 van 6 juli 2023, en verwijst naar stuk 4 van de aanvullende nota dat staat dat er hier effectief bescherming nodig is.”

5. Wat betreft verzoekers betoog inzake de moeilijke situatie voor statushouders bij terugkeer naar Griekenland, wijst de Raad erop dat eerder in voormelde beschikking er rekening mee werd gehouden en wordt erkend dat, zoals blijkt uit de informatie die eerder werd aangebracht en waaruit werd geciteerd, de situatie voor begunstigen van internationale bescherming in en bij terugkeer naar Griekenland precair is. Er is sprake van een ernstige en moeilijke situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland, zo werd dus ook eerder al aangegeven.

Evenwel laat de door verzoeker eerder aangehaalde informatie, net als die bij zijn aanvullende nota gevoegd waarop hij ter zitting de aandacht vestigt, niet toe om zonder meer te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is. Zoals eerder in voormelde

beschikking al werd opgemerkt, is het dus noodzakelijk om het (huidig) volgend verzoek te beoordelen op basis van de individuele omstandigheden van verzoeker, waarbij het hem toekomt om wat betreft zijn persoonlijke situatie concrete, individuele elementen aan te reiken ter weerlegging van het vermoeden dat hij bij terugkeer naar Griekenland niet zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, gelet op de beschermingsstatus die hem aldaar werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien.

In de beschikking van 20 juni 2023 werd vastgesteld en geoordeeld dat verzoeker nalaat om zulke elementen bij te brengen. Verzoeker slaagt er ter zitting niet in om hierop een ander licht te doen schijnen.

Deze algemene informatie vormt dan ook, net als de eerder door hem aangebrachte rapporten zoals in de beschikking van 20 juni 2023 werd toegelicht, geen nieuw element in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 of artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de opmerking van verzoeker ter zitting geen absolute garantie te hebben dat hij nog geldige Griekse verblijfspapieren heeft, wijst de Raad erop en benadrukt hij dat verzoeker dit al eerder aanhaalde. De Raad verwijst hiervoor naar hetgeen hierover uitgebreid werd vastgesteld en toegelicht in de beschikking onder punt 7. Hiermee werd dus reeds terdege rekening gehouden en uitgebreid op geantwoord. Verzoeker gaat ter zitting echter niet in het minst concreet in op die betreffende (en meer in het algemeen de overige) in de beschikking gedane vaststellingen, en onderneemt hiertoe zelfs geen ernstige poging/moeite. Die vaststellingen blijven dan ook onverminderd gehandhaafd.

Verzoekers betoog ter zitting betreft immers nagenoeg niets meer dan een loutere herhaling en algemene, summiere (aan de hand van algemene info) aanvulling van argumenten en elementen die hij al eerder aanhaalde, zoals wat betreft dus o.a. het al dan niet nog hebben van geldige Griekse verblijfspapieren, het verwijzen naar algemene rapporten inzake de moeilijke situatie voor statushouders bij terugkeer naar Griekenland en het feit dat artikel 3 van het EVRM zou zijn geschonden, alle elementen waarmee reeds terdege rekening werd gehouden en waarop uitgebreid werd ingegaan in en over wordt gemotiveerd in voormelde beschikking. Verzoeker laat de vaststellingen in de beschikking echter geheel ongemoeid en slaagt er niet in hierop een ander licht te werpen. Hij formuleert geen concrete repliek met betrekking tot de concrete inhoud van de beschikking en de door hem bijgebrachte algemene informatie is, om hogervermelde reden, niet van aard de beschikking in een ander daglicht te plaatsen. De vaststellingen in de beschikkingen blijven dan ook gehandhaafd.

Het doel van een vraag tot horen bestaat erin om ter zitting concreet uiteen te zetten met welke gronden in de beschikking en waarom men het er niet mee eens is. Verzoeker laat na dit te doen en brengt geen concrete elementen bij die thans anders dan in de beschikking doen besluiten.

De Raad benadrukt dat het, zoals eerder in de beschikking werd opgemerkt, verzoeker toekomt, in navolging van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie, om middels nieuwe en overtuigende elementen aan te tonen dat in zijn geval/persoonlijke situatie de internationale bescherming die hij in Griekenland geniet niet (langer) effectief of toereikend is. Hij blijft hier echter in gebreke, zoals eerder werd vastgesteld, vaststellingen die verzoeker op generlei wijze ontkracht of weerlegt.

Verzoekers verwijzing naar een welbepaald arrest van de Raad is niet dienstig daar rechterlijke beslissingen volgens de continentale rechtstraditie geen precedentenwerking hebben. Bovendien dient elk verzoek om internationale bescherming individueel te worden onderzocht, rekening houdend met de elementen eigen aan het concrete geval. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. De analyse van de situatie in Griekenland, zowel wat de algemene situatie (bij terugkeer) als wat verzoekers persoonlijke situatie als statushouder aldaar betreft, is gesteund op de informatie zoals aangebracht door de partijen en de gegevens vervat in het dossier.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker bij zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig september tweeduizend drieëntwintig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter

M. DENYS,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS